Ερώτηση:

Καλησπέρα! Πριν από ένα μήνα και κάτι βρήκα στην αυλή μου ένα κουταβάκι, θηλυκό ημίαιμος ποιμενικός, 3μηνών είναι σήμερα. Αποφασίσαμε να το κρατήσουμε, εγώ και ο φίλος μου. Όταν το βρήκαμε ήταν πολύ ταλαιπωρημένο, έπασχε από ψώρα και θεωρώ πως μάλλον το είχαν κακοποιήσει διότι δεν πλησίαζε τους ανθρώπους και έτρεμε όταν το πιάναμε. Κατάφεραμε να το προσεγγίσουμε και έχουμε κάνει αρκετά βήματα από τότε. Κάναμε θεραπεία για την ψώρα (τώρα είναι υγιέστατο), σταδιακά σταμάτησε το τρέμουλο (αν και ακόμα κάποιες φορές όταν φοβηθεί τρέμουν τα πίσω ποδαράκια του αλλά το ξεπερνάει γρήγορα) λύσαμε ζητήματα που είχε με το φαγητό (γρύλιζε όταν το ακουμπάγαμε καθώς έτρωγε, ενώ τώρα το χαϊδεύουμε κανονικά του "πειράζουμε" το φαγητό και καμμιά φορά σταματάει το φαγητό για να μας γλείψει). Έχουμε ξεκινήσει και μαθαίνουμε βασική υπακοή με επιβράβευση (στο Έλα έχει ένα πρόβλημα δεν ακούει πάντα), ξεκινήσαμε να το βγάζουμε βόλτα. Στην αρχή ήταν πολύ φοβισμένο και δεν ήθελε να αφήσει το σπίτι αλλά γρήγορα το ξεπεράσαμε. Είναι πολύ φιλικό με τους ανθρώπους (και παιδιά) καθώς και με τα άλλα σκυλιά (στην πολυκατοικία υπάρχουν άλλα 2 σκυλιά ενήλικα με το θηλυκό, τα πάει πολύ καλά ενώ το αρσενικό το φοβάται πάρα πολύ μόνο όμως όταν δεν είναι περιορισμένο- όταν είναι στο κλουβί του πάει και το γλείφει). Αυτό που με απασχολεί είναι πως ενώ ξαπλώνει για να το χαϊδέψω προσπαθεί να δαγκώσει το χέρι μου - δεν δαγκώνει με δύναμη, το δοκίμασα - ο μόνος τρόπος για να το χαϊδέψει κάποιος με την ησυχία του είναι να του δώσει ένα παιχνίδι να μασουλάει. Ακόμα, όταν παίζουμε, εννοείτε πως λόγο του ότι βλέπει σαν παιχνίδι το δάγκωμα χεριών και ποδιών δεν το προκαλούμε (τουλάχιστον εγώ και ο φίλος μου- υπάρχει και ένα κορίτσι στην πολυκατοικία που είναι λίγο άτσαλο με τα χέρια και τα πόδια του), χρησιμοποιούμε παιχνίδια (μπαλάκια, ραβδάκια κλπ) τα οποία τα πετάμε και τα φέρνει- ακόμα δεν το κάνει καλά δηλαδή δεν τα αφήνει τα μασουλάει αλλά δεν είναι κτητική. Το πρόβλημα ξεκινάει μετά από λίγη ώρα παιχνιδιού όπου έρχεται σε υπερένταση και τότε "κάνει επίθεση" στα πατζάκια, όπου δαγκώνει τα τραβάει με δύναμη και γρυλίζει. Κάποιες φορές το ξεγελάω λέγοντας ΜΗ και δίνοντάς του κάτι άλλο να ασχοληθεί. Ενώ ξέρει την εντολή ΜΗ όταν του απογορεύω αυτό το παιχνίδι και δεν μπορώ να του αποσπάσω την προσοχη με κάτι άλλο ξαπλώνει αρχίζει να γαβγίζει και ενώ φαίνεται να διστάζει προς στιγμήν το ξανακάνει με τρομερή υπερένταση και γρύλισμα. Επίσης την ίδια συμπεριφορά είχε και όταν του απαγόρευσα να δαγκώνει ένα χαλάκι που έχω στο σπίτι, γάβγιζε και μόλις απομακρινόμουν από το χαλάκι το άρπαζε.

Πάντως μετά από αρκετά ΜΗ και απομάκρυνσή του από το πόδια μου (το κρατάω σε απόσταση με τα χέρια μου ή το σπρώχνω ελαφριά προς τα πίσω) σταματάει. Επίσης όταν έχει πρόθεση να δαγκώσει πόδια παίρνει θέση επίθεσης χαμηλώνει τεντώνει την ουρά και πηδάει! Όταν το βλέπω σε αυτήν τη θέση και του λεω ΜΗ πιάνει όσον αφορά τουλάχιστον τα δικά μου πόδια και όχι πάντα. Αυτήν τη συμπεριφορά την κάνει μόνο σε όσους ξέρει καλά. Επίσης, να αναφέρω ότι προς το παρόν το έχουμε στην αυλή-όχι δεμένο ή

περιορισμένο, εκεί είναι και τα άλλα σκυλιά περιορισμένα όμως στα κλουβάκια τους και τώρα έχουμε ξεκινήσει να το ανεβάζουμε πάνω στο διαμέρισμά μας. Θα ήθελα την συμβουλή σας για το πως μπορούμε καλύτερα να αντιμετωπίσουμε τη συμπεριφορά που προανέφερα! Να συμπληρώσω επίσης ότι δοκιμάσαμε να το κουράσουμε και με μεγαλύτερη βόλτα, ώστε να είναι πιο ήρεμο αλλά δεν έπιασε! Ευχαριστώ εκ των προτέρων!

Απάντηση από τον Εκπαιδευτή σκύλων:

Κυρία Ειρήνη, για να μπορέσετε να έχετε ένα πιο συνεργάσιμο σκύλο και πιο ισορροπημένο θα πρέπει να έχετε στο χώρο που ζει κοινή πολιτική. Αν ο σκύλος μασάει τόσο πολύ με τα παιχνίδια και συνεχίζει να κάνει το ίδιο με τα πατζάκια και τα χέρια θα ήταν προτιμότερο να προσθέσετε τη λιχουδιά ώστε στο κάλεσμα που κάνουμε π.χ. με το "έλα" ερχόμενος μπροστά μας, χωρίς να αναπηδήσει πάνω μας, λέγοντάς του "κάτσε" και εκτελώντας ο σκύλος επιβραβεύουμε και με την πάροδο του χρόνου σιγά-σιγά ο σκύλος αρχίζει να καταλαβαίνει ότι εξαρτιέται καθαρά από εσάς. Το παιχνίδι δεν θα σταματήσει να υπάρχει στη ζωή του σκύλου απλά η συμπεριφορά σας απέναντί του θα είναι πιο ήρεμη, ακόμα και το χάδι που θα του δώσετε, γιατί αν λειτουργήσετε νευρικά θα δημιουργήσετε ένα νευρικό σκύλο. Κατά τη διάρκεια του γεύματος θα ήταν προτιμότερο να τον περιορίζετε και μετά η πρώτη του επαφή που θα υπάρχει θα είναι να πηγαίνει βόλτα για να κάνει τουαλέτα. Από εκεί και πέρα δεν χρειάζεται η εκπαίδευση της βασικής υπακοής γιατί είναι πολύ μικρό σε ηλικία. Μόλις ξεπεράσει την ηλικία των 5 μηνών και αν προηγηθούν όλα τα παραπάνω ο σκύλος θα είναι πιο συνεργάσιμος για να μάθει τις εντολές της βασικής υπακοής.